

อร ไทรหอมหวล 2554: รสของคำจากพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 6 ประเภทบันเทิงคดีเรื่อง
พระนลคำหลวง ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาภาษาไทย ภาควิชา
ภาษาไทย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์สมาน แก้วเรือง, Ph.D. 332 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารสและการใช้คำที่ใช้ในการสร้างความรู้สึก,
อารมณ์ต่างๆ ในพระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ประเภทบันเทิงคดีเรื่อง
พระนลคำหลวง โดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนาการสร้างรสและลักษณะคำสร้างรส แหล่งข้อมูล
ที่เลือกใช้โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากพระราชนิพนธ์เรื่องพระนลคำหลวง

ผลการวิจัยด้านการสร้างรสพบรสจากพระราชนิพนธ์รวม 9 รส จำแนกตามรสที่ปรากฏ
มากที่สุด คือ กรุนารส คิดเป็นร้อยละ 34.83 รองลงมาได้แก่ ศฤงคารรส ร้อยละ 19.82 วีรรส
ร้อยละ 10.73 อัทฤตรส ร้อยละ 10.21 ภูยานกรส ร้อยละ 9.09 เราทรรส ร้อยละ 7.25 หาสยรส
ร้อยละ 3.78 สานตรส ร้อยละ 3.37 และพิภตสรส ร้อยละ 0.92 ตามลำดับ

ผลการวิจัยด้านลักษณะคำสร้างรสมี 2 ประการ ประการแรก พบประเภทคำ 7 ประเภท
ที่ใช้สร้างรสเพื่อแสดงถึงอารมณ์ จำแนกตามประเภทคำ ปรากฏมากที่สุด คือ คำกริยา คิดเป็น
ร้อยละ 48.93 รองลงมาเรียงตามลำดับได้แก่ คำนาม ร้อยละ 23.28 คำวิเศษณ์ ร้อยละ 19.61
คำสรรพนาม ร้อยละ 3.27 คำบุพบท ร้อยละ 2.15 คำสันธาน ร้อยละ 1.43 และคำอุทาน ร้อยละ
1.33 ประการที่สอง พบชนิดการสร้างคำ 7 ชนิด ที่ใช้สร้างรสเพื่อแสดงถึงอารมณ์ จำแนกตาม
ชนิดการสร้างคำ ปรากฏมากที่สุด คือ คำมูล คิดเป็นร้อยละ 36.26 รองลงมาเรียงตามลำดับดังนี้
คำประสม ร้อยละ 32.38 คำซ้อน ร้อยละ 18.39 คำสมาส ร้อยละ 6.53 คำแผลงอักษร ร้อยละ 3.68
คำสนธิ ร้อยละ 1.53 และคำซ้ำ ร้อยละ 1.23

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก